

M HENRY
MILLER

Lumea sexului

Traducere din limba engleză
de Alexandru Vlad

POLIROM
2025

În străfunduri am intrat în contact cu spiritele pământului. Astfel am ajuns să-mi dau seama că problemele pe care le situasem undeva într-un dincolo vag, ca niște zepeline-n vis, erau de esență subterană. Drept tovarășie aveam spirite vitale precum Nietzsche, Emerson, Thoreau, Whitman, Fabre, Havelock, Ellis, Maeterlinck, Strindberg, Dostoevski, Gorki, Tolstoi, Verhaeren, Bergson, Herbert Spencer. Le înțelegeam limba. Eram familiarizat cu ei. Niciun motiv serios să ies de-acolo să iau o gură de aer. Aveam totul la îndemână. Dar, asemeni unui prospector singuratic care dă peste o uitată mină de aur, trebuia să iau doar ce pot căra în mâinile goale și să ies la suprafață după ajutor. Era neapărat necesar să-i conving și pe alții că o asemenea comoară

există, să-i rog să se întoarcă cu mine și să ia după placul inimii.

Efortul de-a face cunoscută această descoperire s-a dovedit până la urmă atât de dificil, încât aproape c-am uitat cu ce scop am revenit la viață. Nu doar că am fost întâmpinat cu scepticism și derădere, lumea m-a tratat de parcă mi-aș fi pierdut mințile. Prietenii cei mai apropiați și mai dragi au fost cei mai impenetrabili. Din când în când, am mai dat peste câte-un străin care asculta cu simpatie, dar dintr-un motiv sau altul nu ne-am mai întâlnit niciodată a doua oară. Impresia lăsată de asemenea întâlniri era că am fi vestitorii altei lumi, meniți să intre în contact doar o clipă, cât să nu se stingă de tot scânteia credinței.

Când am fost copt pentru încă o „afacere amoroasă”, eram atât

de rănit și dezorientat, că eram o pradă ușoară. Fără veste, am fost aruncat în lumea muzicii. Și am răspuns cu fie care por fremătător. Efectul a fost de parcă mi-aș fi dus sufletul la baia turcească. Toate noțiunile metafizice care-mi rămăseseră în cap au ieșit din mine. În timpul acestui proces am pierdut ceva carne de prisos și, odată cu carnea, o serie întreagă de iritații ale pielii.

Cu aceasta, războiul sexelor a început de-adevăratelea. Talentul ei muzical, care mă atrăsese ca un magnet, a trecut curând pe locul al doilea. Era o căteva puritană isterică și lascivă, a cărei crăpătură era ascunsă sub un caier de păr încâlcit care părea un soi de desagă scoțiană. Prima dată când degetele mele au venit în contact cu ea a fost într-o seară, cândva pe la începutul

perioadei când îi făceam curte. Ea se întinsese pe calorifer să se încălzească. N-avea pe ea decât un halat de mătase. Smocul de păr dintre picioare i se ghicea cu atâta proeminență, că parcă ar fi avut o conopidă ascunsă sub halat. Spre oroarea și uluirea ei, m-am repezit s-o ating tocmai acolo. A fost atât de surprinsă, încât am crezut c-o s-o ia razna. Nu mi-a rămas decât să-mi înhat pălăria și haina și tute-o. Pe hol, la capătul scărilor, m-a ajuns din urmă; tremura, era încă uluită, dar era evident că nu voia să mă lase să plec atât de precipitat. În lumina pâlpâitoare a unei plite cu gaz, am luat-o în brațe și am făcut tot ce mi-a stat în putință să-i netezesc sentimentele deranjate. Mi-a răspuns cu îmbrățișări fierbinți. Am tras concluzia că totul era iarăși cum trebuie. (Încă

doar câteva minute, mă gândeam eu, și vom fi înapoi în cămaruța ei confortabilă giugiulindu-ne.) Descheindu-mă la pardesiu cât am putut mai discret, mi-am deschis șlițul. Apoi i-am luat cu blândețe mâna și i-am strâns-o în jurul ciocanului meu. Acesta a fost punctul culminant! Cutremurându-se toată, îl lăsă din mână și izbucni într-un acces de plâns. Am lăsat-o baltă pe hol și, apucând-o furtunos pe scări, am șters-o în stradă. A doua zi, am primit o scrisoare în care îmi spunea că speră să nu mă mai vadă niciodată.

Peste câteva zile însă m-am întors. Iarăși s-a întins pe calorifer, doar în capotul de mătase. De data aceasta, am procedat ceva mai cu tact. Ca din întâmplare, cum ar veni, mi-am petrecut degetele ușor peste capotul de mătase.

Tufișul ei bogat părea de-a dreptul electricizat; părul stătea zbârlit și aspru, ca un burete de sârmă. Era nevoie, în această abordare, să mențin un flux continuu de conversație despre muzică și alte teme distinse, în timp ce o mângâiam chipurile distraț. Recurgând la acest subterfugiu, îi dădeam ocazia, sau cel puțin așa consideram eu, să-și spună că nu era nicio primejdie într-o astfel de manifestare. În bucatărie îmi arătă ceva mai târziu câteva trucuri pe care le învățase la internat; aceste acrobații ispititoare serveau, desigur, să-i pună trupul în deplin avantaj. De fiecare dată când i se deschidea halatul, lăsa să se vadă această excrescență buretoasă care era mândria ei secretă. Chin e un cuvânt prea șters pentru ceea ce simțeam atunci.